

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ІВАНОВА ЛАРИСА БРОНІСЛАВІВНА
УХВАЛА

17 січня 2020 р. Київ

1028/0/18-20

Про залишення без розгляду скарги
Романського І.В. стосовно судді
Бердичівського міськрайонного суду
Житомирської області Вдовиченко Т.М.

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Іванова Лариса Броніславівна, попередньо вивчивши та перевіrivши скаргу Романського Ігоря Васильовича стосовно судді Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області Вдовиченко Тетяни Миколаївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 27 січня 2020 року надійшла скарга Романського І.В. за вх. № Р-645/0/7-20 стосовно дій судді Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області Вдовиченко Т.М. під час розгляду справи № 200/18903/17.

У скарзі Романський І.В. зазначив, що листом від 11 грудня 2019 року суддя Вдовиченко Т.М. повернула заяву про перегляд за нововиявленими обставинами постанову Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 19 липня 2018 року, оскільки у КУПАП відсутній порядок, який би передбачав можливість перегляду рішень у справах про адміністративні правопорушення за нововиявленими обставинами.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 27 січня 2020 року скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Івановій Л.Б.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначено главою 4 Розділу II Закону України «Про Вищу раду правосуддя».

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарне провадження включає, зокрема, попереднє вивчення матеріалів.

Пунктом 1 частиною першою статті 43 Закону «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Вимоги до дисциплінарної скарги передбачені у статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зокрема, пунктами 3, 4 частини другої цієї статті передбачено, що дисциплінарна скарга повинна містити, з-поміж іншого, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Під час попередньої перевірки скарги встановлено, що постановою Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 19 липня 2018 року визнано винним Романського І.В. у вчиненні правопорушення, передбаченого частиною другою статті 172-6 КУпАП.

Постановою апеляційного суду Житомирської області від 6 вересня 2018 року залишено без змін постанову Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 19 липня 2018 року.

Відповідно до статті 284 КУпАП по справі про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить одну з таких постанов:

- 1) про накладення адміністративного стягнення;
- 2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24¹ цього Кодексу;
- 3) про закриття справи.

Суддя не наділений правом з ініціативи заявника виносити постанову про перегляд рішення за ново виявленими обставинами.

Згідно статті 294 КУпАП постанову судді у справах про адміністративне правопорушення може бути переглянута лише в апеляційному порядку.

Іншого порядку перегляду судових рішень у справах про адміністративне правопорушення (за ново виявленими обставинами) чинним законодавством не передбачено.

З аналізу скарги Романського І.В. встановлено, що скаржником не зазначено будь-яких відомостей щодо дій судді Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області Вдовиченко Т.М., конкретизації порушення, відомостей про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку, який може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді та посилення на фактичні дані, (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості, у скаргах не вказано. Скаржник навів власну оцінку обставин справи та правильності застосування суддею норм процесуального права, а зміст скарги Романського І.В. фактично зводиться до незгоди з процесуальними діями зазначеного судді.

З огляду на викладене скарга Романського І.В. не відповідають наведеним вимогам закону.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють суди для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій СМ/Rec (2010) Комітету Міністрів Ради Європи державам – членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Слід зазначити, що Вища рада правосуддя, як орган, який вирішує питання про дисциплінарну відповідальність судді, не наділена законом повноваженнями встановлювати обставини, оцінювати докази у справі, зокрема їх належність та допустимість, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності і обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Повноваження, організація і порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, Законом України «Про Вищу раду правосуддя» та Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до пунктів 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, а також посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої вказаної статті, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом зі скаргою направляється скаржнику (пункт 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Одночасно роз'яснюється, що повернення скарги без розгляду не перешкоджає праву заявника на повторне звернення з відповідною скаргою до Вищої ради правосуддя. Скарга щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга) повинна відповідати вимогам, передбаченим частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

скаргу Романського Ігоря Васильовича стосовно судді Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області Вдовиченко Тетяни Миколаївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

Іванова Л.Б.